На мокрия паважъ лежи
човекъ застрѣлянъ изъ засада.
Небето, заредено съ взривъ,
ще падне съ трѣсъкъ
на площада.

Човѣкътъ, който тамъ лежи
въвъ локва кръвь,
е мой братъ
и въ стъклените му очи
омраза и любовь горятъ

известниятъ, мерзкия стрелецъ
Зоври сърдцата си завчасъ.
Ти спомняшъ ли си тозъ подлецъ:
това бѣхъ азъ.

…

На помнишъ ли едно дете
тогава въ Парижъ
на барикада.
Едно дете
въвъ бой умрѣ
срещу кървавата
ретроградность.